

nerer klaget, da ligger det meget nær at erkjende, at han som Rægmand har troet, naar han vilde klage over Valget, da at kunne gjøre det særskilt, idet han som en Minoritet ikke udtrykkeligt har villet modsætte sig Valgbrevets Udfærdigelse, hvilken Modstand han kunde indsee var aldeles unyttig. Ja, dersom en lovkyndig Mand havde gjort det, havde det været meget mærkeligt, men jeg troer saamænd, at det er en Undladelse af en Rægmand, paa hvilken man ikke tør lægge særdeles Vægt; jeg tillader mig saameget snarere at ytre mig i denne Retning, som Stilleren er mig personlig bekendt som en ganske ualmindelig agtet, agtværdig og forstandig Mand, der maaskee i det paagældende Dieblisk burde have været opmærksom paa, at han ikke burde have sat sit Navn paa Valgbrevet, men jeg troer ikke, at den Omstændighed, at han har sit Navn der, i mindste Maade kan berøve ham Retten til at anke over Valget. Jeg slutter mig med disse Ord iøvrigt aldeles til Ordførers Indstilling: at der neppe er tilstrækkelig Anledning til at udsætte Anerkjendelsen af Valget, hvorimod jeg nærer det Haab, at der vil blive foranlediget en meget alvorlig Undersøgelse af det meget vigtige Factum, at en Candidats Stiller er bleven berøvet Ordet og med Magt revet ned af Talerstolen, da han vilde stille sin Candidat.

Ordføreren: Ja, den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, og jeg ere jo komne til det samme Resultat, skjøndt ved et noget forskjelligt Raisonnement, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved dette, men blot gjøre et Par Bemærkninger ved, hvad han troede at kunne udsætte paa min Fremstilling af Sagen. Naar jeg har sagt, at det ikke fremgik af Sagen, paa hvilket Stadium Stilleren skal være betaget Ordet, saa holdt jeg mig naturligtvis alene til Sagens Documenter; deri staaer kun det ganske nøgne Factum, at han blev revet ned af Talerstolen, uden at det paa nogen Maade er antydet, paa hvilket Stadium dette skete, hvad der har givet Anledning dertil, eller om han siden har faaet Ordet. Nu bemærkede den ærede Rigsdagsmand, som nys satte sig, rigtig nok igaar inde i Afdelingen, at han var

overbevist om, at dette var skeet, da han første Gang havde Ordet som Stiller, og den ærede Rigsdagsmand vil vistnok kunne bevidne, hvormeget Vægt, jeg troede, at der i Almindelighed maatte have været lagt paa et saadant Factum, hvis det var oplyst; men ved min Fremstilling her i Salen som Ordfører og ved at afgive et Skjøn derover, kan man jo dog kun holde sig til Sagens Documenter. Den ærede Rigsdagsmand vedgik, at han ikke havde nogen personlig Kundskab om, hvorledes dermed var tilgaaet, men at det kun var fra Andre, han havde sine Efterretninger; det er muligt, at de ere paalidelige, men det er jo ligesaa muligt, at de ikke ere paalidelige. — Jeg har fremdeles paa ingen Maade villet sigte Gaardmand Anders Larsen for vitterlig at have begaaet noget Utilladeligt ved først at have underskrevet Valgbrevet, uden noget Forbehold eller nogen Reservation, og dernæst de Protester og Erklæringer, der staae i Strid dermed; jeg vil gjerne indrømme, at det er Noget, der, som den ærede Rigsdagsmand mener, maa tilskrives hans Mangel paa Kundskab; men hvad det ganske vist forekommer mig at vise, det er, at denne Mand ikke har noget rigtigt Begreb om, hvad det betyder at underskrive Documenter, hvori der indeholdes positive Bevidnelser. Det er dog klart, at han den 26de Februar har underskrevet ikke blot Valgbrevet som saadant — det kunde han have underskrevet med Reservation —, men en positiv Bevidnelse om, at Alt var gaaet lovligt og rigtigt til, og nogle Dage efter har han underskrevet en Klage, som gaaer ud paa, at det ikke er gaaet lovligt til; dette er virkelig en Omstændighed, der berettiger til ikke at tillægge hans Bevidnelse altfor stor Vægt. Det er ved en Bedømmelse af den hele Beskaffenhed af alle Ankerne i deres Totalitet og af de personlige Forhold, jeg er kommen til med Afdelingens store Fleertal at antage, at det ikke vil være forsvarligt, at udsætte Anerkjendelsen af Valgets Gyldighed, ligesom jeg heller ikke kan erkjende, at Forfjellen i Stemmetallet, nemlig henved 50, er ubetydelig.

J. A. Hansen: Jeg maa tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af den ærede